

Léghanggátlás vizsgálat menete (140-1 szabvány)

(ajánlott a két műszer egyidejű használata)

1. Megmérjük az alapzajsintet az adó- és a vevő helyiségben, több helyzetben, átlagoljuk a dB matematikai szabályai szerint.
2. Besugározzuk az adószobát akkora szintű rózsazajjal hogy az a vevőszobában az alapzajtól legalább 10dB –el nagyobb legyen a vizsgálati frekvenciákon. Ha nem lehet 10 dB különbséget beállítani, akkor min. 6dB különbség is megfelelő, de ilyenkor alapzajjal korrekciózzunk. A hangsugárzó, ha lehet gömbsugárzó legyen. Ellenőrizzük a helyiségek diffuzitását a mikrofon mozgatásával vagy áthelyezésével. A mért értékek között nem lehet 6 dB –nél nagyobb különbség.
3. Megmérjük mindkét helyiségben a zajszinteket tercsávós felbontásban, több pozícióban. A kapott eredményeket átlagoljuk (lsd. 1. pont)
4. A vevő helyiségben megmérjük az utózengési időt,tercsávósan (a méréseket a 2. pontban leírtakhoz hasonló vagy megegyező pozíciókban végezzük,)
5. A mért utózengési értékeket átlagoljuk (a mai modern műszerek önműködően elvégzik)
6. Mérjük fel a vevőhelyiség fizikai paramétereit (sz.h.m) és számoljuk ki a térfogatot és az elválasztó (vizsgálandó) felületet.
7. A térfogat és utózengési időből számoljuk ki az egyenértékű elnyelési felületet az alábbi módon:

$$A = \frac{0,16V}{T}$$

ahol

- A egyenértékű elnyelési felület, négyzetméterben;
- V a vevőhelyiség térfogata, köbméterben;
- T utózengési idő a vevőhelyiségben, másodpercben.

8. A 717-1 szabvány szerint számoljuk ki az R_w értékét és a színeképillesztési tényezőket.

Az R_w értéket vessük össze a 15601-1 szabvány értékeivel a minősítés végett. A minőség akkor megfelelő, ha az általunk kiszámított R_w érték nagyobb, mint a szabványban szereplő érték.